

ชื่อวิจัย การพัฒนาทักษะการตีลูกโด่งหน้ามือเหนือศีรษะในกีฬาแบดมินตัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ชื่อผู้วิจัย นายวพงษ์ โอบอ้อม
สถานศึกษา โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาทักษะการตีลูกโด่งหน้ามือเหนือศีรษะในกีฬาแบดมินตัน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคมกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคม ปีการศึกษา 2569 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักเรียนทั้งหมดจำนวน 19 คนเป็นนักเรียนชาย 17 คนและนักเรียนหญิง 2 คนโดยใช้โปรแกรมการฝึกทักษะ การตีลูกโด่งหน้ามือเหนือศีรษะและใช้แบบทดสอบทักษะการตีลูกโด่งหน้ามือเหนือศีรษะในกีฬาแบดมินตันเป็น เครื่องมือใน การเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

การพัฒนาทักษะการตีลูกโด่งหน้ามือเหนือศีรษะในกีฬาแบดมินตัน ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคม โดยใช้โปรแกรมการพัฒนาทักษะการตีลูกโด่งหน้ามือเหนือ ศีรษะในกีฬาแบดมินตัน ระยะเวลา 8 สัปดาห์ พบว่า คะแนนทักษะการตีลูกโด่งหน้ามือเหนือศีรษะใน กีฬาแบดมินตัน ก่อนการฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.52 และ หลังการฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.60 ซึ่งก่อนการฝึกทักษะคะแนนทักษะการตีลูกโด่งหน้ามือเหนือศีรษะใน กีฬาแบดมินตันของกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนอยู่ใน เกณฑ์ต่ำ จำนวน 10 คน และมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก จำนวน 1 คน ส่วนหลังการฝึกทักษะ คะแนนการตีลูกโด่งหน้ามือเหนือศีรษะในกีฬาแบดมินตันของกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ต่ำจำนวน 3 คน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาการตีลูกโด่งหน้ามือเหนือศีรษะในกีฬา แบดมินตันดีขึ้น จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบทักษะการตีลูกโด่งหน้ามือเหนือศีรษะในกีฬา แบดมินตัน หลังการฝึกทักษะดีกว่าก่อนการฝึกทักษะ